

Budova základní školy v Horních Stakorách slavila sté narozeniny. Významné jubileum si připomněli nejen ti dříve narození, ale i ti, kteří její budovu navštěvují v současné době.

Uvnitř čtete

Oprava zdi v parku... 2

Rodinné odpoledne
ve školce ... 3

Kosmonosák
Radan Lenc na MS... 4

Handicap naruby ... 5

Pozvánka
od baráčníků ... 6

Ze života
kosmonoských
hasičů ... 7

Kosmonoský běh
pro děti ... 8

RYDAŘENÉ OSŁAVY ŠKOLY V HORNÍCH STAKORÁCH

V sobotu 25. května to v Horních Stakorech žilo. Budova tamní základní školy totiž slavila 100 let. Celou akci, připomínající toto významné výročí, zahájily svým vystoupením mažoretky Pomněnky Kosmonosy. Následně se mikrofonu ujal ředitel Základní školy Kosmonosy Mgr. Milan Petráš a jakožto moderátor přivítal všechny přítomné. Během hodinového slavnostního zahájení vystoupil Dětský pěvecký sbor ZŠ Kosmonosy, na flétnu zahrály a zatancovaly děti ze stakorské školy.

Slavnostní proslov pronesl místostarosta JUDr. Ladislav Řípa. O historii vzniku budovy školy mluvil Miroslav Štěpánek a o výuce

v době minulé bývalý ředitel školy Václav Šolc. Paní učitelka Zuzana Horáková vyprávěla, jak probíhala malotřídní výuka za doby paní ředitelky Jany Křiváčkové a jak probíhá výuka dětí v současnosti. A samozřejmě, že nechyběla ani teta Věra Baboráková.

Po skončení oficiální části si návštěvníci mohli prohlédnout celou školu a novou Muzejní expozici. Zajímavě komentované prohlídky Miroslavem Štěpánkem a Jaroslavem Horákem měly velký úspěch. Na památku si pak návštěvníci odnesli Pamětní list.

Slavnost připomínají sto let budovy školy v Horních Stakorách ale nepatřila jen dospělým, na své si přišly také děti, pro které byly při-

praveny soutěže a po jejich absolvování drobné odměny. Právě pro ně nechyběl skákací hrad Spiderman, tetovací salón a airsoftová střelnice. To vše bylo součástí doprovodného programu.

Organizátoři přitom nic neponechali náhodě. Osłavy totiž probíhaly v době pražského mistrovství světa, a tak pro hokejové fanoušky připravili FANZONU. V ní mohli všichni sledovat úspěšné snažení české reprezentace na šampionátu, který později národní tým vyhrál a slavil poprvé od roku 2010 titul a pocho-pitelně zlaté medaile.

Po devatenácté hodině, na závěr akce, začalo divadelní představení Divadýlka na dlani „Bylo nás pět“. Počasí krásně vyšlo, nepršelo, a tak

se v oslavách pokračovalo až do pozdních hodin. Takový fotbalík pro všechny, hraný za šera, byl krásným zakončením. Po celou dobu akce bylo zajištěno občerstvení, děti dostaly párek v rohlíku.

Děk patří vystupujícím a účinkujícím, návštěvníkům a městu Kosmonosy za podporu a pomoc. Velké poděkování pak míří na adresu všech, kteří přiložili ruku k dílu. Poklona za perfektní spolupráci a organizaci patří SDH Horní Stakory, ZŠ Kosmonosy a panu řediteli Mgr. Milanu Petrášovi, učitelkám ze stakorské školy, pánům Štěpánkovi a Horákovi z Muzejního spolku Kosmonosy a Spolku aktivních matek Horní Stakory.

PETRUŠE ŠVESTKOVÁ

DEN MĚSTA V ZÁŘÍ

Tradiční den města Kosmonos se letos uskuteční později, než bývá zvykem. Konkrétně v sobotu 14. září. O programu vás budeme ve Zpravodaji, stejně tak na webových stránkách města, včas informovat. (red)

JAK VYJDE ZPRAVODAJ

V letních měsících vyjde jen jedno číslo Zpravodaje, spojené pro měsíce červenec a srpen. Konkrétně na přelomu těchto dvou měsíců. Tak, jak to bývá každoročně. Následné číslo pak bude k máni v záříjovém termínu. (red)

BLAHOPŘÁNÍ K JUBILEU

Významné životní jubileum, a to 90 let, oslaví právě teď v červnu dvě obyvatelky Kosmonos. 25. června to bude paní Ludmila Horáková a o den později paní Ludmila Jírová. Město Kosmonosy oběma oslavenkyním přeje pevné zdraví, hodně radosti, spokojenosti a životního optimismu. K přání se připojuje také redakce Zpravodaje. (pp)

NÁZVY KOSMONOSKÝCH ULIC

Kosmonoské ulice mají pochopitelně názvy po osobnostech. Mnozí obyvatelé města, zejména ta mladší generace, ale netuší po kom konkrétně. Proto se na vás obracíme s prosbou o spolupráci. Pokud máte k dispo-

zici historické materiály a fotografie, související právě s lidmi, po kterých mají ulice svá jména, ozvěte se osobně na sekretariát Městského úřadu Kosmonosy nebo využijte emailovou adresu sekretarka@oukosmonosy.cz (pp)

HLEDÁME NOVÉ ČLENY VOLEBNÍCH KOMISÍ

Město Kosmonosy hledá nové členy do volebních komisí. Na podzim nás totiž čekají volby do krajských zastupitelstev a zároveň do třetiny Senátu. Jedná se o dvoukolové volby v termínech 20.-21.9. a následně

27.-28.9.2024. Za činnost ve volebních komisích náleží členům finanční odměna. Ta bude ze strany města ještě navýšena. Zájemci se mohou hlásit přímo na úřadě nebo můžete využít mailovou adresu sekretarka@oukosmonosy.cz (red)

REKONSTRUKCE CHODNÍKŮ NA BOLESLAVSKÉ ULICI

Na začátku prázdnin se počítá s dokončením rekonstrukce chodníků na Boleslavské ulici. Novinkou v tomto směru je ještě nasvícení přechodů pro chodce. Tím se malinko práce prodlouží, na druhou stranu oba přechody v dané lokalitě získají přidání bezpečnostní prvek. Rekonstrukci provádí firma COLAS CZ, a.

s. „Prakticky hned bude plynule navazovat oprava krytu v ulici Karla Veselého. Začnou také práce na vybudování nové autobusové zastávky u Transcentra - směrem do centra Kosmonos vznikne zcela nová a kvůli bezpečnosti bude na jiném místě, než byla ta původní,“ upřesnil vedoucí správního odboru Ing. Michal

Šimon.

Během prázdnin se bude opravovat i povrch hřiště na sídlišti Pod koupalištěm. Po dokončení prací Vodovodů a kanalizací bude pokračovat rekonstrukce ulic Budovatelská a Pod Loretou, kde se dokončuje oprava chodníků. (pp)

fotil Martin Veselý

OPRAVA ZDI V ZÁMECKÉM PARKU

Do konce letošního roku je naplánovaná rekonstrukce opěrné zdi v zámeckém parku. Aktuálně probíhají práce na její východní části. Představitel města pak jednali s Ing. architektem Tomášem Šantavým o další obnově parku.

„Společně s vedoucím správního odboru Ing. Michalem Šimonem jsme se zaobírali myšlenkou, že bychom práce zcelili a vytvořili kompozitní řešení celé zdi oddělující horní část parku od spodní,“ vysvětlil starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík.

„To znamená, že bychom se vrátili i k myšlence rekonstrukce grotty (grotta je dekorativní umělá jeskyně – poznámka redakce), která je v centru té opěrné zdi. Společně jsme se snažili najít ekonomicky průchodné řešení. Jedno se skutečně objevilo, pan architekt ho nyní zpracovává a následně ho také představí. Pokud toto řešení bude pro město Kosmonos přijatelné, a projde zastupitelstvem, bude osloven ještě Nadační fond Škoda Auto, jestli by se na tomto projektu nechtěl podílet.“

Pokud vše půjde podle představ,

bude rekonstrukce grotty zařazena do prací, které by se v rámci revitalizace parku uskutečnily příští rok. Při předběžné sondáži bylo zjištěno, že v grottě jsou zachované původní umělé krápníky. Navíc by touto jeskyní protékala voda zásobující znovuobnovovaný rybník ve spodní části parku. V případě zámku se začátkem července rozjedou práce naplánované právě na prázdniny. Konkrétně se jedná o opravu dvou tříd, ale hlavně první fázi vestavby místnosti do podkroví. (pp)

fotil MIROSLAV POLACH

SPOLUPRÁCE S NADAČNÍM FONDEM

Město Kosmonosy už řadu let spolupracuje s Nadačním fondem Škoda Auto. Pokud jde o vzájemnou komunikaci, je mezi oběma stranami úcta a respekt. „Dokonce jsem se dozvěděl, že při jednáních Nadačního fondu je naše spolupráce dávana za vzor, že jde o jakousi výkladní skříň. To mě jako starostu nesmírně těší. Při nedávné schůzce jsme si nastínili také spolupráci pro nadcházející období. Musím zopakovat, že i ta byla velmi produktivní. Rozhodli jsme se, že ji rozšíříme také na další volno-

**ŠKODA
AUTO
Nadační fond**

časová místa, která chceme jako město opravit. Například areál bývalého motokrosu, kde plánujeme parkovou úpravu a malou rozhlednu. Společně se zabýváme i dalšími místy. Na základě toho chceme vytvořit celkovou studii všech volnočasových míst ve městě, která potom postupně budeme upravovat,“ zmínil starosta PharmDr. Eduard Masarčík. Zároveň byla podepsána s Nadačním fondem Škoda Auto dohoda o spolupráci až do roku 2026. Díky tomu může město rozvíjet řadu dalších projektů. (red)

PRÁCE V AREÁLU FOTBALOVÉHO HŘIŠTĚ

Realizace hřiště s umělým povrchem v areálu SK Kosmonosy je v současné době největší investiční akcí města. Zhotovitel, který byl vybrán městem, zatím veškeré práce provádí podle daného harmonogramu. „Musím říct, že spolupráce v tomto směru je bezproblémová. Věřím, že do konce srpna bude plocha s umělým povrchem k dispozici. Dali jsme si samozřejmě ještě nějaký čas na odstra-

nění případných nedostatků. Už v červenci by mělo dojít k pokládce umělé trávy. Ve spolupráci s fotbalovým klubem a jeho prezidentem Petrem Bernardem pak připravujeme slavnostní otevření, které by mělo být v září,“ upřesnil starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík. Velký křest hřiště je pak připravován na leden příštího roku, kdy má do Kosmonos přijet atraktivní soupeř. (pp)

NÁDRŽE NA DEŠŤOVOU VODU

V areálu Biotopu jsou umístěny dvě nádrže na dešťovou vodu. Se čtyřmi desetikubíkovými nádržemi se počítá také v okolí kosmonoské-

ho zámku. Práce spojené s jejich umístěním v dané lokalitě jsou naplánované v průběhu prázdnin. (red)

ZPRÁVA O ČINNOSTI MP KOSMONOSY

V měsíci květnu prováděla Městská policie Kosmonosy měření rychlosti především v ulicích Debřská, Hradištská, Tyršova a Tesařská.

Vzhledem k teplejšímu počasí se strážníci více zaměřili na monitorování nepřízřivých osob v celém katastru Kosmonos, především v okolí dětských hřišť, sportovních a volnočasových areálů.

Městská policie výraznou měrou

prispěla k likvidaci dvou vraků vozidel, které byly odtaženy a následně likvidovány.

Městská policie tento měsíc také častěji spolupracovala s personálem psychiatrické nemocnice v Kosmonosech a dále se i více zaměřila na neoprávněné parkování v zóně zákazu stání v ulicích Tyršova, Brigádnická, Pionýrů a Družstevní.

(red)

VOLNOČASOVÝ AREÁL OBORA PARK – ZPOPLATNĚNÝ VSTUP

Od 1. června je v určité dny zpoplatněný vstup do celého areálu biotopu. Informace, kdy tomu tak bude, město pravidelně zveřejňuje na webových a facebookových stránkách Volnočasového areálu Obora park. Situace bude vyhodnocena na základě aktuálního počasí. „Přímo na biotopu jsem se potkal se všemi brigádníky, abychom doladili případné detaily. Zároveň jsem je vyzval k naprosto nekompromisnímu postupu v krizových situacích. To znamená například v případě agresivních návštěvníků nebo těch, kteří jsou pod vlivem alkoholu nebo omamných či jiných návykových látek. Vše mají řešit ve spolupráci s Městskou po-

licí Kosmonosy a Policií České republiky. Zároveň chci návštěvníky areálu uklidnit, že se jedná o preventivní opatření,“ připustil starosta PharmDr. Eduard Masarčík.

Od doby, kdy je vstup do areálu zpoplatněný, dochází k těmto případům opravdu výjimečně. V žádném případě se nejedná o stovky případů, jako v první – zkušební – sezóně. „Zároveň bych chtěl návštěvníky poprosit, aby v celém volnočasovém areálu, ať už se jedná o biotopické koupaliště nebo o přilehlou oboru, dodržovali návštěvní a provozní řád,“ doplnil PharmDr. Eduard Masarčík. (pp)

fotil Martin Veselý

ZE ŽIVOTA SPOLKU SPOLEČNĚ SRDCEM

LISTOVÁNÍ V KOSMONOSECH

Detektivní zápletka, konkurenční boj a plno úvah, proč se všechno tak nějak semlelo. To bylo téma dalšího Listování, které se uskutečnilo v květnu. Opět jsme se skvěle bavili a již nyní zajišťujeme příští termín na září. (jj)

TRÉNINK PAMĚTI

Potěšil nás zájem o kurz tréninku paměti pod vedením Bc. Gabrielly Řepové, která je lektorkou již od roku 2007.

Ve skupině se sešla parta skvělých účastníků, kteří se dokonce setkali s lektorkou i mimo kurz ve svém volném čase a potřebovali paměť nad společenskými hrami.

Kurz pro pokročilé i pro začátečníky bude pokračovat po prázdninách, o termínech vás budeme informovat. V případě zájmu se nám můžete hlásit. (jj)

SPOLUPRÁCE S TANEČNÍ ŠKOLOU

Dlouhodobá spolupráce taneční školy COOL DANCE a Společně Srdcem vyvrcholila na nejprestižnější taneční soutěži E-MOTION Dance Festival, která se konala o víkendu 25. a 26. května 2024. Program taneční superligy, mezinárodního poháru a galavečeru přivedl mnoho milovníků tance do Domu kultury v Mladé Boleslavi. Tanec však není jen o tom, že máme tu možnost obdivovat sportovní výkony a eleganci tance. Pro veřejnost je to možnost zdravého pohybu, odreagování se od každodenního stresu, poznání a rozvoji sebe sama. Na webových stránkách taneční školy najdete nově vypsané taneční kurzy,

kteří pořádáme i v Kosmonosech, nezapomeňte se přihlásit. Další novinkou spolupráce je projekt Taneční radost pro Zlatou generaci, kdy navštěvujeme domovy seniorů a s klienty tančíme. Rádi bychom také v Kosmonosech uspořádali po vzoru z jiných měst taneční soutěž a to v naší Multifunkční hale. Pro tyto účely máme již zajištěnou skládací plovoucí podlahu, která se běžně při těchto akcích používá. O projektu jsme informovali radní města, je to další příležitost, jak obohatit kulturně-společenský život ve městě. Na další společné projekty s taneční školou se těšíme.

JANA JANCÁKOVÁ

RODINNÉ ODPOLEDNE V MATEŘSKÉ ŠKOLE

V závěru dubna proběhla v zahradě mateřské školy Kosmonosy připravovaná akce, které jsme se velice rádi zúčastnili. Když náš spolek oslovila paní ředitelka s možností spolupřátelství a přípravy této akce, vůbec jsme neváhali a nabídli pomocnou ruku, protože naše spolupráce je dlouhodobá a vždy příkladná.

V odpoledních hodinách se otevřely všechny brány a branky areálu MŠ Kosmonosy. Jak již název napovídá, jednalo se o akci pro celé rodiny a přijít mohl opravdu každý. Pro rodiče a děti byla připravena různá stanoviště s jarní, přírodovědnou tematikou a mnohé rukodělné dílničky. Děti si mohly ověřit své znalosti v poznávání jarních květin, ptáků, skládání částí rostlin, ale také v házení na cíl, skákání po jedné noze. Vyráběly se dekorace na třídní květináče před každým pavilonem, do kterých poté děti společně s rodiči

sázely rostlinky a bylinky, které budou zdobit jednotlivé vchody. Taktéž si děti mohly vyzkoušet velmi zajímavou výtvarnou techniku malby pomocí odstředivé síly. Díky využití tohoto jednoduchého fyzikálního principu vznikala krásná umělecká díla na plátěné tašky a plátěné stahovací batůžky všem, bez rozdílu věku. V závěru odpoledne na děti i rodiče čekala pohádka v podání Nezávislého divadla, která vždy pobaví všechny diváky. Nechybělo ani opékání špekáčků a rozdávání zdravých odměn. Velice děkujeme všem paním učitelkám za přípravu stanovišť a péči o „naše“ děti, paní ředitelce za příkladnou spolupráci a vedení celé školky, Nezávislému divadlu za účast na této akci a velké poděkování patří Vám rodičům a prarodičům, tětám a strýcům, kteří jste si přišli společně s dětmi a s námi užít rodinné odpoledne do Mateřské školky.

ADRIANA ŽÁKOVÁ

ZÁBAVNĚ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM NA STATKU

Jak se žije na statku rodiny Malinových v Dolánkách u Bako-va nad Jizerou se přijely podívat děti ze Základní školy v Kosmonosech. Zábavně vzdělávací akce pro ně byla připravena jako poděkování za sbírání suchého pečiva ke krmení hospodářských zvířat našeho bývalého žáka Gabriela Maliny, do kterého se mohly zapojit všechny třídy prvního stupně.

Dopolední program na statku uzpůsobený věku výherců žáky seznámil se životem na statku a s chovem hospodářských zvířat. Náplň akce volně korespondovala s tematickým celkem *Rozmanitost přírody* předmětu prvouka a přírodověda. Nejvíce pečiva nasbírali žáci z 5.A pod vedením paní učitelky Hany Kapounové a těsně je dotahovala 1.A s paní učitelkou Pavlou Šimovou.

Žáci rozdělení do smíšených skupinek se na statku seznámili se stroji či náradím, které se využívalo či stále využívá při hospodaření. Mohli si pohladit a nakrmit hospodářská zvířata a seznámili se s jejich přínosem pro člověka. Na jiném stanovišti rozeznávali různé plodiny či poznávali byliny a stromy. Bonusem bylo stanoviště věnované myslivosti s ukázkou

shozů, zbraní či střelbě z luku na divoké prase.

Aktivitu jsme vzhledem k počtu dětí rozdělili do stanovišť, na kterých žáci plnili úkoly různého charakteru. Tím, že byly skupiny smíšené, bylo skvělé sledovat, jak se ti starší zajímali o mladší kamarády, jak se vzájemně doplňovali, spolupracovali, pomáhali si. Mnohé děti si odvezly bezprostřední autentický zážitek.

Ráda bych poděkovala všem, kteří se do sběru pečiva zapojili. Děkuji také kolegyním, které nám pomohly v den akce na jednotlivých stanovištích. A největší poděkování patří především Gabrielovi, hlavnímu organizátorovi akce, za jeho myšlenku, kterou se nám podařilo společnými silami zrealizovat do akce plně poznávání, učení se a dobré nálady.

Jarmila Jonášová

PARTA NA HOKEJOVÉM ŠAMPIONÁTU V PRAZE BYLA Z ŘÍŠE SNŮ, ŘÍKÁ ÚTOČNÍK, KOSMONOSKÝ RODÁK RADAN LENC

Hokejovým fanouškům není jméno útočníka Radana Lenca neznámé. Dvaatřicetiletý kosmonoský rodák odešel v sezóně 2018/19 z BK Mladá Boleslav do Liberce k Bílým Tygrům. O jeho ofenzivní služby pak projevil tým ruské KHL Amur Chabarovsk a od půlky sezóny 2021/22 už nastupuje ve švédské hokejové lize. Nejprve byl ve službách Frölundy, ale teď už 2 roky hraje za klub HV71 z Jönköpingu. Obléká i dres české hokejové reprezentace – letos byl sice na soupisce náhradníků, přesto s týmem prožíval neuvěřitelnou zlatou cestu při světovém šampionátu v Praze. Času při pobytu za nejbližšími v Česku neměl nazbyt, přesto si ho pro Kosmonoský zpravodaj našel a vznikl následující rozhovor.

Jak jste si zvykl na Švédsko? Ať už po té hokejové nebo osobní stránce?

„Všude je něco. Ale vždycky po sezóně se těším domů, sem do Čech. Švédsko je pro rodinný život vlastně ideální země, je tam krásná příroda a moji nejbližší to tam mají hodně rádi. Manželka je nadšená. A já jsem šťastný, že jsou spokojení. To je i můj hnací motor. Můj čtyřletý synek už ve Švédsku chodí do školky, teď začne chodit i dvouletá dcerka. Bude to obrovská změna nejen pro ni, ale i pro mou ženu. Bude mít aspoň chvíličku pro sebe – ale bude to pro ni asi velký nezvyk...(smích).“

V našem rozhovoru před rokem padlo, že rád pečujete o trávník, dokonce, že se hecujete s kamarádem Romanem Willem. Jak je to teď?

„Máme to štěstí, že i ve Švédsku máme domek, od klubu. Ale v tomto případě to není ani tak o

trávníku, jako spíš o sněhu. Takže jsem teď velmi dobrý v odklízení sněhové nadílky. Ale když pak sníh odtaje, tak je velmi příjemné, že můžeme vyjít na zahradu. Také máme kousek od domu hřiště, kde se můžou děti vyřadit a v zimě tu plochu správci polijí vodou a chodíme bruslit.“

Syn už zkouší hrát hokej?

„Zkouší. Nejradši by už střílel góly, ale s hokejkou mu to zatím moc nejde, tak raději trénujeme bruslení. A to ostatní přijde. Ale že bych ho k hokeji tlačil, to ne, protože bych mu tento sport mohl znechutit, a to by byla škoda. Na druhou stranu bych asi byl rád, kdyby hokej hrál a já ho mohl trénovat a předat mu svoje vlastní zkušenosti. A spíš bych to pojal formou hry a zábavy.“

Vraťme se zpátky do Švédska, jak se týmu HV71 v letošní sezóně dařilo?

„Klub má velkou historii a každý rok má samozřejmě ty nejvyšší ambice. Letos jsme ale dopadli hůř než loni, kdy jsme byli 11. Jsou tam dvě nepostupová místa do play-off – což je 11. a 12. místo, kterých se netýká ani předkolo, ani baráž, takže sezóna končí. A letos jsme měli v týmu trochu změny, přišel nový trenér, bylo trochu jiné pojetí přípravy, tréninků, ale všechno vypadalo super. A pak přišly první tři zápasy, které jsme hráli doma a které byly úplně stejné: první polovina skvělá, vedli jsme, měli jsme navrch. Pak přišla druhá polovina zápasu a my jsme nebyli schopni vedení uhájit nebo ho navýšit. Takže ten start sezóny opravdu nebyl ideální. Poté nás čekal třízápasový trip na sever Švédska – Modo, Skellefteå a Luleå. Tam

jsem vůbec nezahrál dobře a pod trenérem už se začala hýbat židle... a takhle ta naše sezóna pokračovala, i po výměně kouče. Nedařilo se nám vyhrávat ve venkovních zápasech – to jsme uhráli asi jen 10 bodů, což je hodně špatné. Výsledkem bylo, že jsme skončili v baráži proti Oskarshamnu, ale zvládli jsme ji a připravujeme se na novou sezónu. Zase tam jsou určité změny, ale myslím si, že přišly na správných místech. Sám jsem zvědavý, jak to bude vypadat a očekávání jsou velká.“

Pod jak velkým tlakem jste byli? Přeci jen to byly zápasy o bytí a nebytí.

„Tlak byl samozřejmě obrovský. Na druhou stranu tým, že švédsky moc neumím a moc si toho ve švédštině nepřečtu, tak jsem byl toho tlaku částečně zbavený. Samozřejmě, pokud chci, tak si to přes překladáč přeložím, ale v tomto případě ta neznalost řeči byla ku prospěchu. Spíš jsem si vyvinul tlak sám na sebe tím, že jsem nechtěl být podepsaný pod sestupem. To by mě hodně mrzelo. A jsem rád, že jsme to zvládli.“

Dá se porovnat švédská liga s naší extraligou? Je to vůbec možné srovnávat?

„Určitě dá. Já si myslím, že naše liga je velmi kvalitní. Ale u nás jsou velké výkonnostní rozdíly mezi týmy, což ve Švédsku není. Tam jsou všechna mužstva hodně podobná – je tam 14 týmů a 13 z nich může tu ligu vyhrát.“

V jakých podmínkách hrajete v Jönköpingu? Jak je velká hala? Jaký je zájem diváků?

„Diváci chodí v obrovském množství. I když se nám nedaří, tak lidi chodí, fandí, kulisa skvělá. Nechci říkat, že každý zápas byl vyprodaný, ale bylo to lehounce pod kapacitou stadionu, která je 7 tisíc diváků. Klobouk dolů před nimi.“

Jaká je mentalita fanoušků?

Určitě dají najevo nespokojenost, to jsem zažil také. Ale ta pozitivní podpora je, jak už jsem říkal, obrovská. Fandí a věří do poslední chvíle. Ve čtvrti, kde bydlím, se sa-

možřejmě s fanoušky setkávám. A nikdy jsem se nesetkal s tím, že by mi někdo vynadal nebo zpochybnil náš tým. Spíš to byla opravdu silná víra, že tu smůlu zlomíme a bude to dobré.“

Takže sezóna ve Švédsku skončila, těšíte se na další, ale máte za sebou i českou reprezentaci. Kdy jste do ní letos naskočil?

„Připojil jsem se v Karlových Varech, vlastně jsem s ní byl od prvního oficiálního společného kempu, kde už se hrály zápasy.“

Jak jste vnímal situaci kolem národního týmu, jak se tvořil? Hlavně po brněnském turnaji tady bylo hodně pesimistů, kteří strategii trenéra Radima Rulika hodně kritizovali...

„Já jsem to vnímal tak, že jsme vytvořili skvělou partu kluků od začátku až do konce. V Brně nás možná bylo trochu moc, ale to k tomu patří, i k té zlaté cestě, která pak nastala. Trenér měl nějakou vizi – a do toho nikdo z nás nevidíme. Ale už od toho prvního srazu nám říkal, ať to hrajeme srdcem a rveme se jako lvi. Někoho třeba v přípravě pustil na jeden zápas a pak už ne, to jsem třeba ještě v reprezentaci nezažil. Měl trochu jiný přístup, ale čas ukázal, že ten přístup byl správný, i když pesimisté nevěřili...(smích).“

Vníмали jste jako hráči, že náš hokejový národ k vám před šampionátem zaujal negativní postoj? Řešili jste to v kabině a třeba si říkali: my vám ukážeme?

„On je to takový standard, že lidi říkají, že je to hrozné a že to bude hrozné a odsoudí to, ještě než to vůbec začne. Je to tak vždycky. Někdo z kluků si třeba ty názory na sociálních sítích přečte. Já to nečtu. Proč? Nikdo s námi v té kabině není, neví, jak to je. Proč bych měl věnovat energii něčemu, co je vlastně nepodstatné. A i když jsem letos nehrál, s týmem jsem byl stále. Ta parta, která tam byla, byla opravdu neskutečně skvělá, z říše snů.“

Jak jste vlastně vnímal svoji pozici, do hry jste se nedostal, ale byl jste s týmem. A je jasné, že každý by se do té hry chtěl zapojit...

„Jak už jsem říkal, já jsem byl nesmírně rád, že jsem se do týmu dostal, ale máte pravdu, že každý by si chtěl zahrát. Trenér Rulík nás svolal, vysvětlil nám, jak by to chtěl udělat, co nás čeká a všechno s námi zkontroloval. Já jsem to přijal a byl jsem připravený v případě nouze nebo čehokoli na led vyjet. Samozřejmě, že mě mrzí, že jsem přímo do bojů nezasáhl, ale nevím, jestli mi to někdo uvěří a už to říkám poněkolkáté, ale já jsem opravdu nesmírně šťastný, že jsem s tímto týmem mohl být.“

Takže jste normálně chodil na tréninky, připravoval se, že v případě nějakého zranění jiného kolegy z týmu nastoupíte.

Přesně tak, měli jsme stejný program jako hráči. Oproti nim

jsem ale měli trochu náročnější posilovnu nebo jízdu na kole, a o trochu déle jsme zůstávali při tréninku na ledě – takže jsme o trochu víc trénovali, abychom se udržovali, kdyby bylo potřeba jít do zápasu.“

Kdy jste začal věřit, že to „cinkne“?

„Po zkušenostech z minulých mistrovství se na to člověk dívá víc než střízlivě. Ale to neznamená, že nevěříte. Po prvním zápase ve skupině s Finy jsme si kluky sedli u večere, rozebírali jsme to utkáni, jak to viděli oni z ledu, jak jsme to viděli my jako diváci. A já jsem byl

ohromený, jak hráli. A bylo jedno, jestli to byla první nebo čtvrtá lajna, protože všichni hráli skvěle. V tu chvíli jsem si uvědomil tu obrovskou sílu a soudržnost týmu. A jasně, že někde vzadu v hlavě to zlato máte, ale raději si to prostě nepřipouštíte. Ale před zápasem se Švédý jsem si řekl: jestli je porazíme, tak to vyhrajeme. A sen se splnil... (smích).“

Změnil se hodně tým příjezdem hráčů z NHL – Nečase, Pastrňáka a Zachy?

Vůbec ne. Pouze došlo ke změně v sestavě. Naopak ten týmový duch se ohromně posílil a byla to fakt parta od začátku do konce. A tihle tři kluci to jen pozvedli.“

Kdo pro vás byl osobností v kabině?

„Tak samozřejmě kapitán Roman Červenka, ale každý z hráčů v kabině měl svoje slovo – vynikal třeba Radko Gudas, Ondra Palát – ti měli takové organizační slovo, aby to všechno nemusel řešit kapitán Červenka.“

Určitě pro mnoho fanoušků byl překvapením brankář Lukáš Dostál ve fantastické formě.

„Já jsem se s ním takhle sešel poprvé a nevěřil jsem, jak dokáže

tak klidně reagovat, a hlavně tak klidně vypadat. I když nevěřím tomu, že někde uvnitř by úplně klidný byl. Ale jeho zákroky, forma, načasování – to všechno si neuvěřitelně sedlo. A i v tom měli trenéři neuvěřitelnou intuici. Vždyť tam byla jiná brankářská jména – Mrázek, Vejmelka... myslel jsem, že se budou střídát. A nakonec vsadili všechno na jediné jméno – a zase to vyšlo.“

Byla také neuvěřitelná kulisa v hledišti.

„No já jsem měl každý zápas husí kůži. Každý zápas vyprodaný, a to nejen české reprezentace. My jsme se chtěli jít podívat na nějaký polední zápas, že si někde sedneme v prvním patře, a neměli jsme kam. Úplně plno. Takže obrovský dík patří i divákům, kteří se postarali o tu neuvěřitelnou atmosféru.“

A pojďte k finále. Šťastlivci měli lístky, spousta lidí to sledovala doma, v hospodách, na náměstích. Jak to prožívá hráč... byla to muka na tribuně?

„Bylo to hrozný!!! (smích) Člověk na to kouká z pozice hráče, samozřejmě jste i v pozici fanouška – to jsem se taky přistihl (smích).

Pak jsme se bavili s kluky, kteří hráli zpočátku turnaje ještě před tím, než dorazili hoši z NHL, a pak už se třeba na led nedostali, a ti říkali to samé. Že to sledují jako hráči – že po pár střídáních ta nervozita opadne, ale na té tribuně, když jste jako divák, tak jste napnutí neustále, tam z vás nic nepadá, a jak říkám, byl to šílený nápor na nervy.“

A pak ten sladký závěr! Jak jste si užívali to vyhlášení, protože to už jste na ledě byl.

„Mohli jsme tam za nimi bě-

žet a vychutnat si tu zlatou radost. Byl to nepopsatelný zážitek, ten pohled s pohárem pro mistry světa a vnímat konfety ve formě zlatého deště, které jakoby padaly z nebe. I když je fakt, že to asi dva kluci vdechli a málem se udusili... ale byla to legrace (smích). Taky jsme čekali, jestli někdo s bruslemi o ty konfety zakopne, protože se to hodně zadržává, ale to se nestalo. Bylo to krásné. Zážitek na celý život.“

Byl jste na ledě, ale medaili jste přímo při tom ceremoniálu nedostal.

Máte ji nakonec?

„Dostaneme ji. Nedali nám ji jen při tom předávání, protože tam je těch medailí omezený počet. Pak se teprve přidělávají pro zbytek realizačního týmu – pro nás náhradníky, pro lékaře, některé kustody atd.“

Užili jste si i pražské Staroměstské náměstí? To je hodně spojené s Naganem... teď to aktuální vítězství je překřtěné na Pragano...?

„Já pořád nemůžu uvěřit, že tam přišlo tolik lidí, že přišli kvůli nám. Bylo to úžasné. Krásné. Ale musím říct, že oslavy byly dlouhé. Ovšem stály za to. Totiž s tou výjimečnou partou kluků a bezva lidmi z realizačního týmu se to krásně slaví.“

Budete mít čas na nějaký odpočinek?

„Určitě. Jedeme s mojí celou rodinou, včetně rodičů, sestry a její rodiny na týden na dovolenou – a to se moc těším. A pak už zase zpátky do tenisek a suché přípravy. Na konci července se vracím do Švédska a hokejový kolotoč začne znovu. Ale mám ho rád.“

Pavel Petr, fotil Martin Veselý

VEČER S HANDICAPEM BAVIL V KOSMONOSKÉM ZRCADLOVÉM SÁLE

Nevšední zážitek čekal na diváky v Zrcadlovém sále kosmonoského zámku při pořadu Handicap naru-by. Mohli se totiž přesvědčit o tom, že sportovci právě s handicapem mají neuvěřitelný smysl pro humor – své postřehy vyprávěli šestinásobný cyklistický mistr světa a stejně tak paralympijský vítěz Jiří Ježek, dvojnásobný paralympijský vítěz, světový i evropský šampion v lukostřelbě David Drahonínský a teď už dvojnásobný bronzový medailista z mistrovství světa v parahokeji Michal Vápenka.

Humorné vyprávění doplnili hudebním vystoupením bratři Michal a Vojtěch Sekerovi. Mladšího ze sourozenců navíc doprovodil jeho tatínek, známý klavírní virtuos Miroslav Sekera. Hlavní slovo ale měli sami sportovci. Jiří Ježek například vyprávěl o tom, jaké měl potíže projít na letišti přes skener. „Mám protézu pod kolenem, nohu mám amputovanou asi dvacet čísel pod ním. Pak strašně záleží na letišti, jakou pozornost právě prohlídkám věnují. Zkušenost je taková, že v minulosti ve Španělsku třeba jen mávali rukou a dál to nechtěli řešit. Já kdybych tam pronesl kulomet nebo dvacet kilo semtexu, tak to nikdo neřeší... U nás v Praze naopak paradoxně bývají větší opatření než třeba v Tel Avi-

vu. V Praze musím vždycky tu protézu sundat, borec ji vezme a dá ji mezi příruční zavazadla. Prostě do přepravy, kam se dávají batohy. Noha tak projede skenerem a když tam někdo pak čeká na své zavazadlo, a přijede noha, tak na něj jdou mdloby ...“

Pro lukostřelce Davida Drahonínského je pak humor nedílnou součástí života. V sedmnácti letech po pádu z okna (byl náměsíčný) zůstal na vozíku. Přesto ho nevidíte mračit se. Naopak s úsměvem vypráví, jak například v restauraci nepotřebuje rezervaci, protože má svou vlastní židli. A nabízí i situace z běžného života, kdy

po něm (má ochrnuté spodní končetiny) chtějí na rentgenu, aby se postavil nebo aby sám nastoupil do sanitky. „To jsem dotyčnému řekl, že kdybych mohl vstát, tak pojedou metrem a nebudu potřebovat odvoz,“ říká David Drahonínský, připravující se aktuálně na paralympiádu v Paříži, kde by rád rozšířil svou medailovou sbírku a přidal třeba třetí zlato z této přehlídky handicapovaných sportovců.

Michal Vápenka zase předvedl, co dokáže s protézou. „Zdravý člověk si dá nohu přes nohu, já si ale protézu můžu dát i za hlavu. A když si otočím podrážku nahoru, můžu si na ni dát třeba kafe,“ líčí dnes už dvojnásobný bronzový medailista z mistrovství světa v parahokeji. A vrátil se k cestování, o kterém mluvil Jiří Ježek. „Parahokejisté mají ve většině případů protézy po amputaci spodních končetin. Na letišti proto pípáme skoro všichni. Proto nám prohlídka trvá podstatně déle než běžným lidem. Když pak cestujeme třeba jako tým, má to jednu výhodu. Do letadla jdete jako první. Bohužel jako poslední vystupujete ...“

Zážitků ze setkání bylo pochopitelně víc. A tak není vyloučené, že se k nim třeba při prázdninovém dvojčísle vrátíme.

(pp)
fotil Miroslav Polach

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Setkání s handicapovanými sportovci v Zrcadlovém sále mě znovu doslova fascinovalo. Sport handicapovaných mě totiž už v minulosti naplno učaroval, doslova pohltil a mnohému naučil. Absolvoval jsem s nimi zimní paralympiádu v Soči, tu letní v brazilském Riu nebo tři světové šampionáty v parahokeji, první v americkém Buf-falu, další dvě v Ostravě.

Naučíte se v jejich společnosti neřešit nepodstatné maličkosti, které vám připadají jako to nejdůležitější na světě, a přitom vůbec o nic nejde. Ovšem život s nimi má určitá pravidla, která musíte respektovat. Respektoval jsem je rád. Prvním je nestěžovat si na to, že vás něco bolí. Vždyť oni nemají třeba nohu nebo třeba ochrnutou spodní část těla, a tak by to mohli být právě oni, kdo si stěžují. To od nich ale nikdy neuslyšíte. Nestojí také o pomoc při jakékoli činnosti. Snaží se všechno vyřešit sami. Až když už opravdu něco nezvládají, řeknou si. Ona totiž taková nevyžádaná pomoc může spíš ublížit. Pokud mezi ně chcete zapadnout, nesmíte je ani litovat. O to v žádném případě nestojí

a nevzali by vás mezi sebe. A hlavně musíte přijmout jejich humor. Někomu se možná může zdát až moc černý, ale věřte, že tomu tak není. Už teď se proto těším na další povídání s nimi a pochopitelně setkání. Třeba zase v Zrcadlovém sále kosmonoského zámku.

PAVEL PETR,
foto MIROSLAV POLACH

PO STOPÁCH HISTORIE – ANNA MARUŠČÁKOVÁ

Rádi vás na stránkách Zpravodaje zavedeme do historie a připomeneme vám osud zajímavých osobností spojených s městem Kosmonosy. Dnes vám nabídneme příběh paní Anny Maruščákové, která byla obětí lidické tragédie za druhé světové války. Podle dostupných materiálů na počátku vyhlazení Lidic byl vedle samotného atentátu na Reinharda Heydricha milostný dopis, jehož adresátkou byla právě kosmonoská rodačka Anna Maruščáková.

Zdroje uvádějí, že Anna Maruščáková (též Maruszczaková, viz její podpis na dochované protektorátní občanské legitimaci) se narodila 31. července 1923 v Zalužanech v okrese Příbram. Vlastislav Janík však správně uvedl ve své knize Mauthausen – konečná stanice: dějiny koncentračního tábora (2017), že se narodila v Kosmonosech. Na straně 302 Křestní matriky farnosti kosmonoské 1906-1923 lze nalézt, že uvedeného dne se narodilo dělnici He-

leně Lužniakové v Kosmonosech (Zalužanech) děvče, které bylo 5. srpna 1923 pokřtěno Anna (Státní oblastní archiv v Praze).

Za protektorátu Maruščáková bydlela a pracovala na statku v Holousích č. 1, dnes část obce Třebusice v okrese Kladno. Anna pracovala jako zámečnice u firmy Pála ve Slaném. Osudným se jí stalo seznámení s ženatým dělníkem Václavem Řihou (narozen 1. února 1919 v Budapešti). Říha, který chtěl na dívku udělat dojem, vystupoval v tomto mileneckém vztahu jako odbojář Milan. V roce 1939 plánoval odejít z protektorátu spolu s Josefem Horákem z Lidic, ale nakonec od toho upustil. V počátku června 1942 se rozhodl mimomanželský vztah ukončit, proto Anně napsal krátký dopis, který zanechal ve vrátnici firmy ve Slaném. Dívku ale dopis v práci nezastihl, neboť byla doma v pracovní neschopnosti. Dopis otevřela sekretářka a dostal se k řediteli firmy a starostovi Slaného Jaroslavu Pálovi. Ten dopis předal slánskému četnictvu, které o něm in-

formovalo kladenské gestapo. Ještě téhož dne 3. června 1942 zatkl Annu na statku v Holousích gestapák Oskar Felkl, český Němec, v letech 1938-1940 četník. Při brutálním výslechu Anna prozradila, že vyřizovala v Lidicích na Řihův podnět pozdrav u Horáků od Josefa. Říha věděl, že Josef Horák, československý důstojník, příslušník 311. čs. bombardovací pe-

rutě RAF, odešel do zahraničního odboje. Následující den 4. června 1942, kdy Heydrich zemřel v pražské Buloence, gestapo zatkl rovněž Václava Řihu. Gestapo se v souvislosti s Horákem domnívalo, že může být na stopě atentátníka. Při výslechu s mučením vyšlo najevo Řihovo chvástání. Ukázalo se, že oba zatčení nemají nic společného s odbojem a stopa je falešná. Mezitím ale bylo v Berlíně rozhodnuto, že jedna česká vesnice bude vymazána, a v noci z 9. na 10. června 1942 byl osud Lidic zpečetěn.

Maruščáková a Říha se stali nepohodlnými svědky Lidic. Anna byla nejdříve vězněna v Kladně, poté v Praze a nakonec ve věznicí gestapa v terezínské Malé pevnosti. Tam byl z Prahy odvezen také Říha. Oba byli 22. října 1942 odvezeni do koncentračního tábora Mauthausen, kde byli 24. října 1942 zavražděni střelou do týla.

Oskar Felkl byl zatčen hned na počátku května 1945. 24. dubna 1947 byl odsouzen k trestu smrti a ještě téhož dne na Pankráci popraven. Jaro-

slav Pála byl zatčen 6. května 1945 a 2. května 1947 byl odsouzen na doživotí. V roce 1955 mu byl na základě amnestie trest snížen na 25 let vězení. Zemřel 9. března 1963 ve věznicí v Ilavě na Slovensku ve věku 80 let.

Zdroje dále uvádějí, že otec Anny pocházel z Podkarpatské Rusi a matka ze Slovenska. Podle kosmonoské matriky se její otec Alexius Maruszczak narodil 29. března 1893 v obci Szeszerowice v Haliči, dnes Šišoroviči ve Lvovské oblasti na Ukrajině. Ve stejné obci se narodila 25. července 1894 její matka. Oba pracovali na statcích jako zemědělní dělníci. Anna se narodila v (bývalém) zalužanském statku jako nemanželské dítě. Z matriky je zřejmé, že Maruszczak se přiznal k devěti jako otec až 10. února 1929 před farářem, její matkou a dvěma svědky v Bezně. V té době pracoval na blíže neuvedeném statku v Nemyslovicích u Bezna. Bohužel není známo, kdy došlo ke sňatku Maruščáka s matkou Anny, ani jejich další život.

VLADIMÍR KRÉDL

KULTURNÍ LÉTO POKRAČUJE V SRPNU

Program Kulturního léta nabídne, po představení 25. června, další program v měsíci srpnu. Skončí pak v polovině září. Z nabídky si určitě vyberete. Kulturní léto pravidelně pořádá Osvětová beseda Kosmonosy. Letos už po dvacáté.

úterý 25. 6. v 19.30

TAJEMSTVÍ ZÁMKU SCHEIBBURGŮ, Radek Šlangal, nádvoří Divadelní spolek Nové divadlo Mělník, vstupné 100 Kč.

úterý 13. 8. v 19.30

CIMBÁLOVÁ MUZIKA MIROSLAVA KOTLÁRA, nádvoří, Chrastava, vstupné 100 Kč

úterý 20. 8. v 19.30

HVĚZDNÉ MANÝRY, Michael McKeever, nádvoří, Divadelní spolek Dobrovít, Dobrovice, vstupné 100 Kč.

úterý 27. 8. v 19.30

MBQUARTET V SALLA TERENĚ, koncert, Salla terena, Mladoboleslavské smyčcové kvarteto, vstupné 100 Kč.

úterý 3. 9. v 19.30

VALČÍK NA ROZLOUČENOU, aneb KDO S KOHO, nádvoří, Divadelní spolek Tyl Mnichovo Hradiště, vstupné 100 Kč.

úterý 10. 9. v 19.30

NEVĚRNÍCI, Oldřiška Ciprová, nádvoří, Ochotnický divadelní spolek Bozděch Libáň, vstupné 100 Kč.

úterý 17. 9. v 19.30

BLOKACE WC, Jarka Jenčíková, nádvoří, Divadlo Poezie Jarky Jenčíkové Mladá Boleslav, vstupné 100 Kč.

MILADA REMEŠOVÁ, předsedkyně Osvětové besedy

POZVÁNKA NA DĚTSKÝ DEN

Klub turistů Kosmonosy Vás zve v neděli 23. června na Dětský den. Od 10 hodin do 13:30 se můžete těšit na vystoupení kouzelníka a iluzionisty Jakuba Koutského, na soutěže o věcné ceny a na interaktivní show s vílou Elvírou Vodnické taškařice. Místo konání je v budově CSR Zahradka Fo-

kus, Nádražní 174 v Čejtičkách – naproti bývalé Akumě. Děti mají vstup zdarma, dospělí 20 Kč. Pokud máte zájem, hlase se na telefonním čísle 605 711 249 nebo na adrese Opolského 59/26 v Kosmonosech.

Viktor Velich ml., předseda Klubu turistů Kosmonosy

PLACENÁ INZERCE

Prodej slepiček

Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá, Dominant všechny barvy, Green Shell-typu Araukana a Dark Shell-typu Maranska, cena od 259 Kč/ks.

Prodej: 29. 6. 2024

Kosmonosy – lékárna u zámku - 18.00 hod.

Výkup králíčích kožek - cena dle poptávky, doprava 189 Kč za celý nákup, doporučujeme objednávat!
Info: Po - Pá 9.00 - 16.00 hod., tel. 601 576 270, 728 605 840,
www.drubezcervenyhradek.cz

POZVÁNKA OD KOSMONOSKÝCH BARÁČNÍKŮ

Chtěla bych vám něco povědět o baráčnicích z Kosmonos. Není nás mnoho, sotva bychom dali dohromady fotbalové družstvo s několika náhradníky. Dále, slušně řečeno, skoro všichni pamatujeme 1. sokolský slet, ale přesto nezahálíme. V lednu pořádáme tradiční „Baráčnický ples“. Letos podruhé byl v sále restaurace v Josefově Dole, protože v našem městě jsme vhodný prostor zatím neobjevili.

Pomáháme s přípravou župního plesu, který býval v Mladé Boleslavi, ale pro velké zdrazení pronájmu sálu kulturního domu se letos tančilo na sále v Nové Vsi u Bakova. Podílíme se i na chodu celé baráčnické organizace, náš rychtář soused Václav Faix s manželkou Jitkou nás zastupují na župě v Mladé Boleslavi i na veleobci v Praze.

Na naše padlé spoluobčany v druhé světové válce vzpomínáme 8. května položením věnce u pomníku padlých před bývalým kinem.

Druhou neděli v květnu je den matek. Ten den se scházíme v hezké společenské místnosti u hasičů. Muži popřejí ženám s malou kytičkou a potom nám pan Zákou rozezná svou harmoniku, při které si zazpíváme naše nejoblíbenější písničky. V dobré náladě se rozejdeme a těšíme se na další setkání.

Baráčníci mají i dlouholetou tradici, letos jsme se v sobotu 25. května účastnili v Praze na Žofině oslav 150 let od založení této vlastenecko-dobročinné organizace. Předvedli jsme náš kosmonoský baráčnický prapor a pojizerské národní kroje.

Kdybyste o nás chtěli vědět více, neváhejte přijít mezi nás. S radostí přivítáme i nové členy. Pravidelně se scházíme každé poslední úterý v měsíci v 17 hodin v restauraci „Rychta“. Bohužel nemáme svoje pevnější zázemí pro činnost.

Eva Zahradková – syndik obce baráčníků Kosmonosy

BECHOV PŘIVÍTAL ÚČASTNÍKY MEMORIÁLU JOSEFA RYSE

Tradiční Memoriál Josefa Ryse v hasičském sportu se letos konal, jak už vás Zpravodaj informoval, na netradičním místě – na hřišti v Bechově, kde všichni přítomní přivítal kosmonoský místostarosta JUDr. Ladislav Řípa. „Rád bych podotkl, že v Kosmonosech se buduje nové hřiště a současně i nový areál pro hasiče a hasičský sbor. A doufám, že příští rok se opět sejdem právě v Kosmonosech. Těším se tam se všemi navštívenou.“

V Bechově startovalo a své umění předvedlo 25 týmů mužů a 18 ženských výběrů, což je prakticky každoroční účast. V rámci Jizerské ligy jezdí většinou stejné výběry, ale objevují se i týmy běžající například i extraligu. Pro ně je to hlavně trénink a prověrka aktuální výkonnosti. „Soutěží se v požární útok. Tomu se říká královská disciplína požárního sportu. Trať je dlouhá 90 metrů pro muže, 70 metrů pro ženy. Deset metrů představuje náběh k základně, kde je připravený materiál. Ten se pospojuje, nabere se voda a stříká se,“ vysvětlil zástupce velitele jednotky Sboru dobrovolných hasičů Kosmonosy Martin Klímo.

Za rekonstrukci vlastního hřiště jsou kosmonoští pochopitelně rádi. „Protože pak budeme mít i my nový areál. A to díky městu Kosmonosy. Právě představitelům města jsme za jejich podporu moc rádi a vážíme si jí. Letos jsme byli rádi, že můžeme Memoriál Josefa Ryse uspořádat právě v Bechově. S místními kluky máme bezvadné vztahy. Jezdíme sem nakonec i na tréninky, tak to tady dobře známe,“ doplnil člen výboru Sboru dobrovolných hasičů Miroslav Příhoda. Odpověděl zároveň na otázku, čím je letošní jubilejní třicátý ročník memoriálu výjimečný. S nadsázkou říká: „Prší

nám jako vždycky, fouká vítr jako vždycky, takže vlastně ničím výjimečný není ... (smích).“

Martin Klímo se pak ještě vrátil k samotnému bechovskému areálu. „Oni tady mají dvě plochy na požární útoky, nám by zcela popravdě stačila jedna. Mají tady překážky pro stometrový běh, což je trochu jiná disciplína požárního sportu. Ale i tuto dráhu bychom si moc přáli. To, kdyby se podařilo, tak by to bylo skvělé. Tady v Bechově mají i zázemí pro stánky na občerstvení, takže to by u nás také bylo úžasné. Areál je navržený tak, aby na něm mohly závodit a cvičit hlavně děti, to je paráda. My chceme vychovat novou generaci pro požární ochranu města. Přeci jen naše generace stárne a odchovanců je jen pár. Tak bychom to chtěli zlepšit. Ale mohu říct, že náš dorostenecký tým vypadá hodně nadějně.“

Jenže právě přilákat mladé lidi k požárnímu sportu není vůbec jednoduché. Potvrzuje to Miroslav Příhoda. „Je to opravdu těžké. Bohužel požární sport v konkurenci fotbalu, florbalu, hokeje a jiných kolektivních sportů moc netáhne, to si

nemusíme nahlávat. Musím to ale zaklepat – jak říkal kolega Martin Klímo, dorostenci vypadají slibně a snad se povede, aby šli dál. A v tom nám, doufám, pomůže právě nové budovaný areál v Kosmonosech.“

Dobrá zpráva v této souvislosti je, že v Kosmonosech se trenéroví mládeže podařilo aktuálně vytvořit, vedle starších dětí i družstvo složené z mladších dětí. V to, upřímně řečeno, nikdo moc nedoufal. V minulosti přitom v jedné kategorii bývala i tři družstva. Teď je důležité mít v každé z kategorií alespoň jedno.

I přes to všechno těší, že současná situace může být takovým tím blýskáním na lepší časy. To by jistě těšilo také Josefa Ryse, na jehož počest se každoročně memoriál koná. Zanechal velký odkaz hasičskému sportu. „I já jsem začínal jako dítě, tedy od malička. Josefa Ryse jsem zažil jako velitele Sboru dob-

volných hasičů – jedině podle jmenovky. Volají nás zhruba ke třiceti až čtyřiceti výjezdům ročně – a to nejen v Kosmonosech, ale i v nejbližším okolí. Jezdíme třeba i k lesním požárům v okolí Bělé pod Bezdězem. Každopádně naše jednotka je hodně vytižená. Znovu musím poděkovat městu Kosmonosy, že se o nás, jako dobrovolné hasiče, velmi stará. Když potřebujeme nějaké nové věci nebo něco zařídit, je to absolutně bez problémů,“ popsal Martin Klímo. Práce ve městě pak shrnul Miroslav Příhoda. „Standardně chodíme řezat a prořezávat stromy, keře, sbírat klesti. Výpomáháme i při deštích, pokud jsou zatopené sklepy, tak z nich odčerpáváme vodu. K tomu mohou nabídnout z poslední doby také třeba dva netradiční výjezdy. Zachraňovali jsme například malá kachňata na biotopu nebo vymotávali koloucha ze sítě na hřišti.“

Kosmonoský Sbor dobrovolných hasičů ale nepočítá jen zmíněné dva memoriály. Pořádá také například ples, k tomu všemu je třeba započítat i ostré výjezdy, práci pro město a podobně. A samozřejmě práci s dětmi a mládeží, včetně tréninků. V případě ostrých zásahů pak jednotka funguje v návaznosti na profesionální hasiče z Mladé Boleslavi. „K dispozici máme šestikubikovou cisternu, pak auta a samozřejmě techniku. Vlastníme dýchací přístroje a výbavu jako mají profesionální hasiči. A když se ocitnete u požáru, tak nerozpoznáte dobrovolné od profesionálních

hasičů – jedině podle jmenovky. Volají nás zhruba ke třiceti až čtyřiceti výjezdům ročně – a to nejen v Kosmonosech, ale i v nejbližším okolí. Jezdíme třeba i k lesním požárům v okolí Bělé pod Bezdězem. Každopádně naše jednotka je hodně vytižená. Znovu musím poděkovat městu Kosmonosy, že se o nás, jako dobrovolné hasiče, velmi stará. Když potřebujeme nějaké nové věci nebo něco zařídit, je to absolutně bez problémů,“ popsal Martin Klímo. Práce ve městě pak shrnul Miroslav Příhoda. „Standardně chodíme řezat a prořezávat stromy, keře, sbírat klesti. Výpomáháme i při deštích, pokud jsou zatopené sklepy, tak z nich odčerpáváme vodu. K tomu mohou nabídnout z poslední doby také třeba dva netradiční výjezdy. Zachraňovali jsme například malá kachňata na biotopu nebo vymotávali koloucha ze sítě na hřišti.“

O POŽÁRNÍM SPORTU S ANETOU KLÍMOVOU

Sbor dobrovolných hasičů Kosmonosy, to nejsou jen muži. Požárnímu sportu se věnují také ženy. Loni například vybojovaly v Jizerské lize, a to v disciplíně požární útok, druhé místo. O tom všem jsme si povídali před půl rokem pro Zpravodajem s členkou týmu Anetou Klímovou. V Bechově, při Memoriálu Josefa Ryse, jsme na rozhovor navázali.

Co se podařilo od našeho posledního povídání? Až tedy do dneška, do Memoriálu Josefa Ryse?

„Po zimní přestávce jsme začali s tréninkem v březnu. Před začátkem Jizerské ligy jsme zvládly jeden závod. V květnu i červnu jsme měly opravdu nabitý kalendář. Další závody budou před námi na začátku července, pak ke konci srpna a vlastně celé září.“

Jak na tom aktuálně jste s členskou základnou? Kolik členů aktuálně máte?

„Máme složené ženy, ženy B, dorost chlapce a pochopitelně děti. Je to dohromady kolem čtyř desítek

členů.“

Jak to při rekonstrukci kosmonoského hřiště máte s tréninkem?

„Jistá komplikace to pro nás byla. Naštěstí ale máme kamarády tady v Bechově. Ti starší mohli právě tady každý čtvrtek trénovat. Děti se pak nadále připravovaly v Kosmonosech.“

Když mluvíte o dětech – jak vnímáte jejich zájem o požární sport?

„Nejsem sice trenérka dětí, ale co mi říkali kolegové, tak ten zájem spíš stagnuje. Chtělo by to, aby k nám nějaké děti přišly. Abychom měli nástupce do nového areálu v Kosmonosech.“

Stránku připravili: PAVEL PETR,

foto archiv SDH Kosmonosy

ODKAZ JOSEFA RYSE ZŮSTÁVÁ, TRADICE POKRAČUJE

Josef Rys byl a je opravdu velkou osobností kosmonoského Sboru dobrovolných hasičů. To nám potvrdil také starosta sboru Josef Bergl. „Nejen on, ale i jeho syn jako pokračovatel tradice je velmi důležitou osobou. Starší pan Rys byl hybatelem kosmonoských hasičů a nositelem 140leté kosmonoské tradice. Jeho předčasná smrt před 30 lety byla pro všechny obrovským šokem, ale jeho syn se ujal pozice velitele a v té tradici svého otce pokračuje dál a snaží se dělat jen to nejlepší.“

Můžete porovnat, jak se právě zájem o požární sport za zmíněných třicet let změnil? Jak je to vůbec se zájmem o hasičskou profesi?

„Teď registrujeme docela dost zájemců o tento sport mezi dětmi,

hlavně to vidím v menších obcích. Spíš je problém ten přechod, kdy děti končí v 15 letech, aby pokračovaly dál a pak v těch dvaceti nastoupily jako řádní členové jednotky. Opravdu naše jednotka hodně stárne a v budoucích letech bych viděl určitý problém zajistit požární ochranu našeho města.“

Jako starosta sboru máte jistě dokonalý přehled o počtu členů. Kolik jich tedy je?

„Naše jednotka má patnáct členů, ze zákona jich je povinných dvacát a zřizuje ji obec. A Sbor dobrovolných hasičů Kosmonosy má kolem 90 členů, ale neustále se to mění, protože některé děti odcházejí. Můžu ale říct, že tímto počtem jsme jedním z velkých sborů na okrese.“

Před dvěma lety jste měli velké

výročí. Jak je to ale letos? Jaké akce vás čekají?

„Vrchol sezóny představují právě Memoriál Josefa Ryse pro dospělé a Memoriál Karla Sprostého pro děti. To jsou pro nás dvě největší akce. Hlavní výzvu pro nás bylo jejich uspořádání právě tady v Bechově, kam jsme museli dovézt veškerý materiál. Změnili jsme i organizaci a vůbec nevěděli, jak to dopadne.“

Dopadlo to výborně, a to v případě obou soutěží. Kolik lidí se vlastně na organizaci podílelo?

„Minimálně dvacet lidí je do toho určitě zapojeno aktivně – to znamená příprava přímo tady na místě a zajištění areálu, Musíme brát v potaz, že ta příprava probíhá tak tři měsíce předem. Včetně samozřejmě zajištění cen, občerstvení a podobně.“ PAVEL PETR

PRVNÍ ROČNÍK KOSMONOSKÉHO BĚHU PRO DĚTI

Areál biotopu patřil v neděli 9. června nejmladším sportovcům. Právě tam se totiž uskutečnil první ročník Kosmonoského běhu pro děti od 3 do 15 let. Organizátory vydané akce, které navíc přálo počasí, bylo město Kosmonosy a tým Anety Pechancové. Aktivně se zapojilo na 70 dětí.

„Je krásné počasí, jsme rádi, že jsme mohli uspořádat první ročník běhu pro děti,“ řekl ještě před startem první kategorie kosmonoský místostarosta JUDr. Ladislav Řípa. „Na začátku jsme chtěli, aby areál biotopu byl využíván nejen pro volný čas, koupání a pobyt na dětských hřištích. Aby se tady konaly nejrůznější akce a my je mohli po celý rok,

organizací akce, stejně jako za jejím zrodem, stála Aneta Pechancová z Mateřské školy Na Kopečku. Roli startéra se ujal její manžel – prvotní fotbalový rozhodčí Ondřej Pechanec. „Moc děkuju za pochvalu, to potěší,“ zmínila v úvodu hlavní organizátorka akce a pokračovala: „Nápad na uspořádání běhu se zrodil tak nějak po Vítání jara na Černinském náměstí. Potom byla další akce – čarodějnice. Spolupráce s městem funguje velmi dobře, klape nám to. Z města přišel nápad na uspořádání sportovního dopoledne. Z mé strany pak to, že bychom mohli uspořádat společně Pohádkový les nebo sportovní den. Nakonec z toho vlastně byl kompromis, vše se připravovalo na poslední chvíli, a tak

úžasná. Jsem ráda, že kosmonoské děti jsou sportovně založené. Těší mě, že přišly a nikdo z nich neodešel s prázdnou. Na první tři v každé kategorii čekaly medaile, všichni se pak mohli těšit například z poukázky na zmrzlinu a z dalších drobností,“ dodala Aneta Pechancová.

Největší zastoupení ve startovním poli pak měli ve startovním poli mladí biatlonoví závodníci KB Trefa. „Myslím si, že všichni byli sto procentně rádi, že se mohli zúčastnit akcí, jako je právě běh na biotopu. My to využíváme jako přípravu před závody. Pro nás je to dobré na změnění sil s ostatními týmy. Podobné akce jsou dobré. Důležité hlavně je, že děti sportují,“ okomentoval předseda kosmonoského biatlonového

užily. Šlo se jich hodně, pro mě to byla velká výzva, abychom spolupracovali. Tím mám na mysli biatlon a město. Když do toho zapojíme ještě fotbalisty a další oddíly, bude to moc fajn.“

Výsledky jednotlivých kategorií – dívky a chlapci do 5 let: 1. Nikol Kopecká, 2. Filip Najman, 3. Anežka Jindrová. Chlapci 6 a 7 let: 1. Michal Beneš, 2. Matouš Chramosta, 3. Jiří Zámstný. Dívky 6 a 7 let: 1. Lucie Vepřková, 2. Klárka Kopecká, 3. Zoe Vinšová. Chlapci 8 a 9 let: 1. Marek Brož, 2. Otakar Fidler, 3. Jan Tomeš. Dívky 8 a 9 let: 1. Madlen Fikkerová, 2. Aneta Kumberová, 3. Eliška Vyšohlíd. Chlapci 10 a 11 let: 1. Viktor Pour, 2. Tomáš Vít, 3. Petr Tomeš. Dívky 10 a 11 let: 1. Nella Maté, 2. Amálie Vítová,

3. Nella Maté. Dívky 12 a 13 let: 1. Kateřina Kouřimská. Chlapci 14 a 15 let: 1. Jaroslav Fikker, 2. Dominik Haraus. Běh organizátorek: 1. Linda Benešová, 2. Ela Folprechtová, 3. Marie Stejskalová.

PAVEL PETR,
fotil MARTIN VESELÝ

Hlavní organizátorka akce Aneta Pechancová

od jara do podzimu, dělat pro děti a Kosmonosáky co nejvíc.“ Zároveň všem popřál, ať se jim daří. Vyjádřil i přesvědčení, že podobných akcí bude v areálu biotopu přibývat a zájemci o aktivní pohyb se právě tam budou potkávat čím dál častěji.

Za skvělou a bezchybnou

zavázal premiérový ročník Kosmonoského běhu pro děti.“

S maximální spokojeností všech, kteří se zapojili do běhu nebo přišli podpořit své ratolesti. „Já si myslím, že vzhledem k tomu, že se jednalo o první ročník, a termín byl vystřelený na poslední chvíli, tak ta účast byla

klubu Michael Fiedler. Navíc chválil prostředí, ve kterém se závodilo. „Areál biotopu je naprosto úžasný. Je vidět, že město Kosmonosy se stará o to, aby tady lidé sportovali a scházeli se. Na všechny strany je to dobře, že se tyto akce konají. Bylo vidět, že všechny děti si to náležitě

ODPOLEDNE S POMNĚNKAMI JIŽ PO JEDENÁCTÉ

V neděli 9. června se na nádvoří zámku v Kosmonosech uskutečnilo již tradičně Odpoledne s Pomněnkami. Všechny dívky a příznavce mažorettek přišel v úvodu pozdravit starosta města PharmDr. Eduard Masarčík. Ocenil práci trenérek a vyslovil podporu činnosti klubu.

Bylo se na co dívat. Vystupovaly předškolní děti z přípravy, minimažoretky, starší děti až po ty nejkvalitnější seniorky. S těmito sólovými a skupinovými choreografiemi děvčata bojovala během roku na postupových soutěžích Svazu mažorettek a twirlingu ČR a tanečních soutěžích Mia a Czech Dance Tour. Jako host vystoupila skupina začínajících mažorettek ze 7. ZŠ v Mladé Boleslavi. Každé z 32 vystoupení klasických mažorettek i twirlingu sklídilo velký potlesk. Na závěr dvouhodinového programu bylo poděkování trenérkám a nezbytné společné foto. Akce byla organizována ve spolupráci s Osvětovou besedou v rámci „Zámeckého kulturního léta“ a podpořena městem Kosmonosy.

KATEŘINA BAŠUSOVÁ,
fotil MARTIN VESELÝ

ŘÍJNOVÝ BĚH NA BIOTOPU

Velká sportovní akce se v areálu biotopu uskuteční v neděli 13. října. Jedná se o přespolní běh. Město ho uspořádá ve spoluprá-

ci s biatlonovým oddílem KB Trefa Kosmonosy. Samozřejmě o přípravách vás budeme včas na stránkách Zpravodaje informovat. (red)

SPORTOVEC MĚSTA KOSMONOS

V lednu příštího roku se poprvé uskuteční vyhlášení ankety Sportovec města. Aktuálně finišují přípravy na konkrétní podobě ankety a o tom, jak budou ti nejlepší oceněni. Inspirace na pořádání přišla z Bělé pod Bezdězem, a hlavně Benátek nad Jizerou, kde mají už mnohaletou tradi-

ci. Kosmonosy se také mají na sportovním poli čím pochlubit – máme tady cyklistické reprezentanty, fotbalisty, biatlonisty, kuželkáře, mažoretky a další. Proto si za svou činnost zasloužení ocenění. O přípravách akce se také dočtete ve Zpravodaji. (pp)

BIATLONISTŮM ZAČALA LETNÍ SEZÓNA

Naši mladí biatlonisté se po úspěšné zimní sezóně a krátké pauze vracejí na závodní tratě. Absolvovali jsme 5 přípravných regionálních závodů a tento víkend jsme měli I.ČP ve Starém Městě pod Landštejnem. Celkem se těchto závodů zúčastnilo 324 sportovců a z našeho týmu 19 závodníků. Závody se uskutečnily na velice podmáčených tratích, ale našťastí při závodech nepršelo. Poprvé se v letním biatlonu běžel překážkový závod, který ukázal, v jaké kondici se sportovci nacházejí. Naši závodníci se s trati vypořádali na výbornou a přivezli jsme si 1x zlato, 5x stříbro, 4x bronz a 10 umístění do 10 místa. Nejúspěšnější závodnicí z našeho oddílu byla Anna Maršou-

nová, která vybojovala 2 x stříbrnou medaili.

Chtěl bych všem sportovcům poděkovat za skvělou reprezentaci klubu a města Kosmonosy. Michael Fiedler, Klub biatlonu Trefa

